

Ondrejove LISTY

Mesačník farnosti KOPRIVNICA

ročník II.

číslo 3/2014

Štyridsať dní

Aj tento rok nám Cirkev ponúka štyridsať dní pôstneho obdobia ako čas, ktorý má pre nás kresťanov mimoriadny význam. Pripravuje nás na najväčšie sviatky našej viery. Zameriava sa nielen na ich liturgické slávenie, ale aj na každodennú prax, v ktorej sa má viera stávať konkrétnym životom. Aby sme to dokázali, je potrebné znova si prehľbiť osvojenie veľkonočných sviatostí krstu a Eucharistie.

Práve čas štyridsiatich dní má veľký biblický a duchovný význam pre pochopenie toho, čo vôbec pôst znamená. Kristus totiž pred svojím verejným účinkovaním odchádza na štyridsať dní na púšť. Púšť je miesto ticha, samoty, vzdialenia sa od hluku a povrchnosti. Je miestom slobody, ktoré človeka stavia pred jeho najhlbšie otázky. V tomto zmysle je miestom milosti. Je miestom osobného stretnutia s Bohom.

Číslo štyridsať má bohatý symbolický obsah. Predovšetkým nám pripomína štyridsať rokov, ktoré Izrael strávil na púštii, a ktoré preň boli časom pokušení i časom osobitnej Bozej blízkosti. Pripo-

mína nám Mojžiša, ktorý strávil štyridsať dní na vrchu tvárou v tvár s Bohom. Dni absolútneho pôstu a samoty, z ktoréj pramení zdroj zjavenia. Štyridsať dní kráča Eliáš púšťou, aby sa vrátil k Zmluve, k Božiemu hlasu, k novému začiatku. Ježiš ešte raz prechádza exodom Izraela a potom omylmi a zmätkami dejín ľudstva i našich osobných. Štyridsať dní hladu zahrňa drámu dejín, ktorú Ježiš berie na seba a znáša do úplného konca.

Preto ani pre nás nemôže byť tento čas ničím iným, ako opäť časom modlitby, pôstu a služby.

Milan Supek, farár

Kroky

Vieš kam miznú tvoje kroky v nás.

Sú bolestné a utrpené,

v pôste.

A vzhliadaš k nám všedným znova, zas, aj na ich každé prestúpenie, prosté.

Katarína Malíková

Naša farnosť spustila webovú stránku.
Nájdeme sa na www.koprivnica.fara.sk

Druhá bolest – útek do Egypta

Boh už v Starom zákone oznámil, že bude zjavovať ľuďom svoju vôľu v snoch. Po odchode mudrcov sa Jozefovi vo sне zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, udí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil.“ On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna.“ (Mt 2, 13-15).

Jozef s Ježišom a Máriou utekajú pred Herodesom, ktorý uvažoval iba v kategóriach moci. Anjel viedol Jozefa podľa „mapy“ zhotovenej prorockou zvestou, mimo dosahu Herodesa, za hranice územia patriaceho Izraelu. Prečo práve Egypt? „Syn“ je v Starom zákone označenie pre Izrael (Ex 4, 22; Oz 11, 1), ale aj pre kráľa, ako jeho reprezentanta. Ježiš teda putuje cestou svojho ľudu, izraelského národa, ktorý bol v Egypte za čias faraóna držaný v otroctve. Putuje cestou utrpenia, prenasledovania a povolania k vyslobodeniu. Ako Mojžiš vyslobodil izraelský národ z Egypta (z domu otroctva) a doviedol ho do zasľúbenej zeme, práve tak nás Ježiš vyslobodzuje z domu otroctva – z našich hriechov a chce nás priviesť do neba.

Sväta rodina sa stala rodinou vyhnancov. Život v cudzine prináša samotu, smútok, obavy, neistotu, nedostatok, nepochopenie. Ale útek do Egypta v dô-

sledku Herodesových hrozieb nám ukazuje, že Boh je všade tam, kde je človek v nebezpečenstve, tam, kde človek trpí, kde zakúša odmiatie a opustenosť. Ježiš sa už v detstve stáva cudzincom

a „životný štýl cudzinca“ mu zostane vlastný aj neskôr. Boh aj nás pozýva stať sa cudzincami a vyhnúť sa nebezpečenstvu „usadenia sa.“ Keď sa usadíme, väčšinou prestávame byť citliví na Boží hlas a uviazneme vo vlastnej sebestačnosti, samolúbsti a individualizme.

Pápež František povedal: „Bojíme sa, že nás Boh pribedie na nové cesty, že nás vyvedie z nášho často limitovaného, uzavretého a egoistického horizontu a otvorí nás pre jeho obzory.“ V celých dejinách spásy, keď sa Boh zjavuje, prináša novosť: „Boh vždy prináša novosť!“ Pýtajme sa dnes: „Sme otvorení voči Božím prekvapeniam? Sme odvážni vyjsť na nové cesty, ktoré nám Božia novosť ponúka, alebo sa bránime, uzavorení v skostnatých štruktúrach, ktoré stratili schopnosť prijatia a vľúdnosti?“

Eva Boglarská

Zo života Cirkvi a farnosti

22. svetový deň chorých v našej farnosti

Dňa 11. februára 2014 si Katolícka cirkev pripomenula 22. svetový deň chorých. Pri tejto príležitosti sa aj v našej farnosti udeľovala spoločne sviatosť pomazania chorých. V deň spomienky Panny Márie Lurdskej prijalo poma-

zanie pri svätej omši v Koprivnici 50, v Stuľanoch 67 a v osade Dubie 5 veriacich. Na prvý piatok navštívil duchovný otec 26 chorých v našej farnosti.

Cirkev v tejto sviatosti posilňuje chorých v ich krížoch a vyprosuje im milosť uzdravenia na tele a na duši.

Anna Polčová

Mons. Alojz Tkáč jubiluje

Mons. Alojz Tkáč – emeritný arcibiskup Košickej arcidiecézy sa 2. marca 2014 dožíva 80 rokov života. Pri tejto príležitosti si pripomeňme niekoľko údajov z jeho života. Narodil sa v obci Ohradzany, v okrese Humenné. Štúdium teológie v Bratislave absolvoval v rokoch 1956 – 1961, v čase tvrdej totality. Dňa 25. júna 1961 prijal kňazskú vysviacku z rúk biskupa Ambróza Lazíka. Bol menovaný za kaplána v Zborove. Dvadsať rokov pôsobil ako notár na Biskupskom úrade v Košiciach. V roku 1976 bol vtedajším režimom suspendovaný na 7 rokov. Pracoval v Štátnych lesoch a v Košickom dopravnom podniku, ako vodič električky. V roku 1983 sa vrátil do pastorácie ako farár v Červenici. Dňa 14. februára 1990 bol menovaný za košického biskupa, pápežom Jánom Pavlom II. Biskupskú vysviacku prijal z rúk kardinála Jozefa Tomka 17.

marca 1990. V marci 1995 bol menovaný za prvého arcibiskupa, metropolitu Košickej rímsko-katolíckej arcidiecézy. Arcibiskupské pálium prevzal 2. júla 1995, z rúk pápeža Jána Pavla II., v Košiciach. Dňa 4. júna 2010 prijal pápež Benedikt XVI. jeho rezignáciu a arcibiskup Alojz Tkáč bol menovaný za apoštolského administrátora Košickej arcidiecézy. 10. júla 2010 inauguroval do služby košického arcibiskupa, svojho nového nástupcu, Mons. Bernarda Bobera. Od 10. júla 2010 je emeritným biskupom Košickej arcidiecézy. Aktívne vypomáha arcidiecéze i svojmu nástupcovi. Za jeho službu mu chceme podakovať a zahŕňame ho do svojich modlitieb.

Životné jubileum kardinála Jozefa Tomka

Dňa 11. marca 2014 sa dožíva 90 rokov života, kardinál Jozef Tomko, ro-

dák z Udavského. Za kardinála bol menovaný v roku 1985, pápežom Jánom Pavlom II. Spomedzi úradov a titulov mala najväčší význam jeho služba prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov.

Výročný deň ukončenia pontifikátu Benedikta XVI.

Kolégium kardinálov zvolilo 19. apríla 2005 nemeckého kardinála Josepha Ratzingera za 265. pápeža v dejinách Katolíckej cirkvi. Nástupcu zosnulého Jána Pavla II. inaugurovali 24. apríla 2005. Kardinál Ratzinger prijal pápežské meno Benedikt XVI. Na svoj úrad rezignoval 28. februára 2013. Je prvým pápežom, ktorý odstúpil v modernej histórii Katolíckej cirkvi. 1. mája 2011 blahorečil Jána Pavla II. a táto udalosť sa zapísala do miliónov

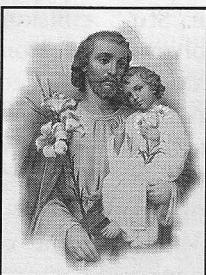
sídc veriacich na celom svete. Benedikt XVI. bol vždy známy ako silný obranca Katolíckej cirkvi. Má povest rozhodného teológa a filozofa a pri jeho zvolení sa očakávalo, že bude brániť tradičné hodnoty Cirkvi. Počas svojho pontifikátu vyzýval kresťanov, aby prostredníctvom dialógu prekonali vzájomné rozpory. Od roku 2005 vydal tri encykliky: Boh je Láska (2005), Spasenie v nádeji (2007) a Láska v pravde (2009).

Mária Fečová

Kalendár svätých

Sv. Jozef – ženich Panny Márie, pôvod mena: z hebr. Jóseph – Boh pridá, rozhojní

Bol to muž veľkej viery so zmyslom pre rodinu. Stal sa mužom viery, obetavým manželom, pred zákonom otcom, ktorý si veľmi dobre uvedomoval svoju úlohu ochrancu, strážcu, živiteľa rodiny. Bol mužom činu, mužom konajúcim z lásky a mužom obety. Sv. Jozef bol mužom, ktorý pre záujem dieťaťa išiel aj do emigrácie, ktorý obetavo hľadal strateného Ježiša. Nájdenie Ježi-

ša prežíval v tiche, bez zbytočných slov. O jeho pôvode a živote nemáme bližšie podrobnosti. Vieme, že už od samého začiatku života Cirkvi, bol v nej uctievany a vzývaný ako jej ochranca. Za ochrancu Cirkvi ho vyhlásil blahoslavený Pius IX. v r. 1870. Ján XXII. vložil jeho meno do Prvej eucharistickej modlitby, tzv. Rímskeho kánonu sv. omše. Sv. Jozef je zobrazený s malým dieťaťom – Ježišom na rukách a s ľaliou alebo tesárskym náradím.

Eva Kočišová